

COMOARA FERMECĂTĂ cu POVEȘTI

O colecție magică
de povești nemuritoare

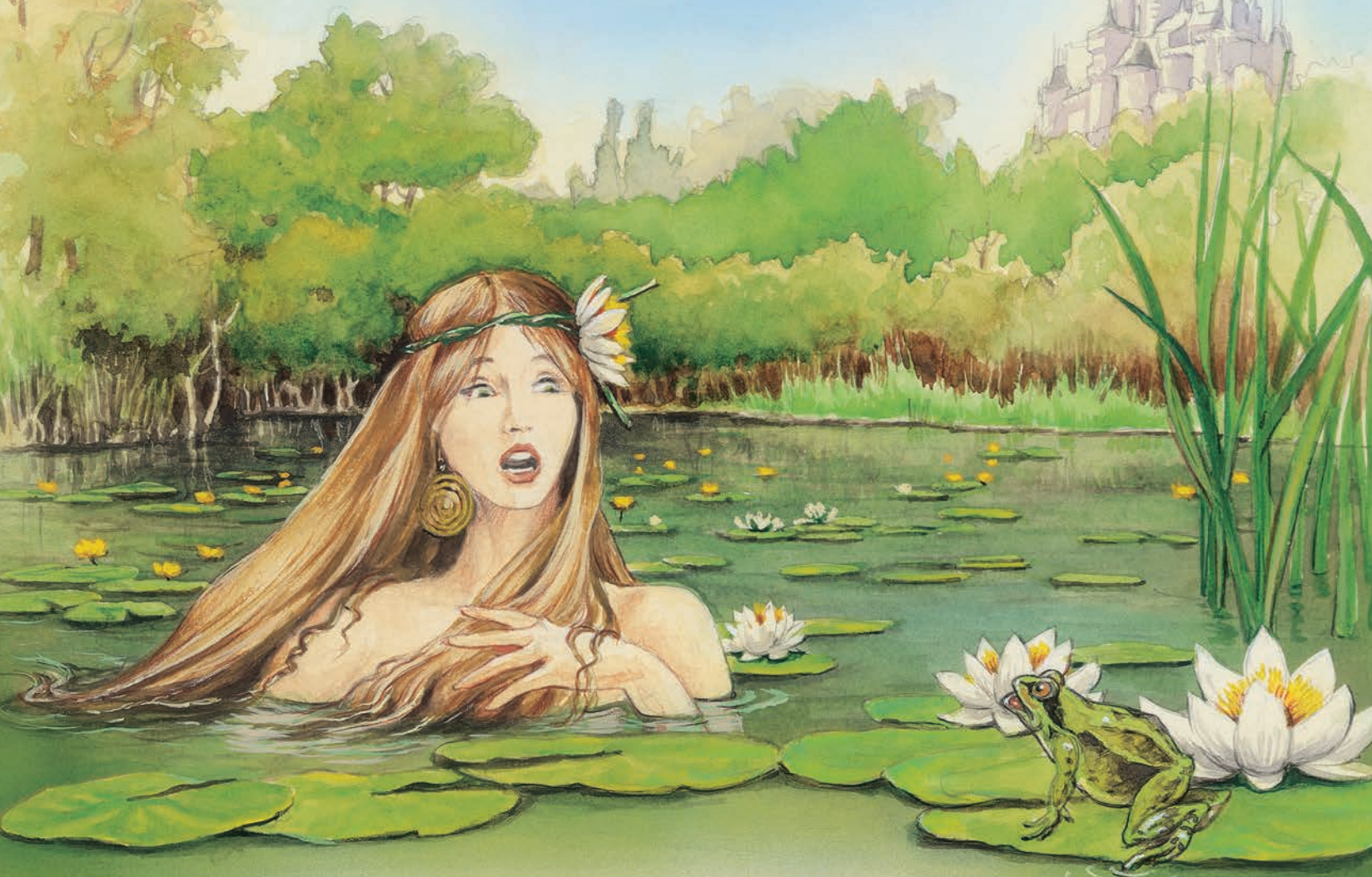
CUPRINS

Frumoasa din pădurea adormită	7
Barbă-Albastră	23
Prințesa Bob-de-Mazăre	39
Cei trei purceluși	55
Albă-ca-Zăpada și cei șapte pitici	71
Prințul Broscoi	87
Scufița-Roșie	103
Hainele cele noi ale împăratului	119
Tom Degețelul	135
Fetița cu chibrituri	151
Despre povești	167

Frumoasa din pădurea adormită

AU FOST ODATĂ CA NICIODATĂ UN REGE ȘI O REGINĂ care n-aveau copii. Lucrul acesta îi întrista foarte. Într-una din zile, regina merse să se scalde în iazul din apropierea castelului. Cerul era senin, păsărelele ciripeau, dar regina era tristă și suspina.

— O, ce mult aş vrea să am un copil!

Deodată, un broscoi aflat pe o frunză de nufăr îi răspunse:

— Peste un an și o zi, vei avea un prunc!

Apoi, broscoiul dispăru.

Și de cum se împlini anul, prezicerea broscoiului se adeveri. Regina dădu naștere unei fetițe drăgălașe. Regele și regina se hotărâră să dea o mare petrecere de botez și să le invite pe cele șapte zâne din regat să fie nașele copilei lor. Fiecare zână urma să-i hărăzească fetei câte un dar, potrivit obiceiului din acele vremuri. Fuseseră invitați, de asemenea, toți nobilii din țară.

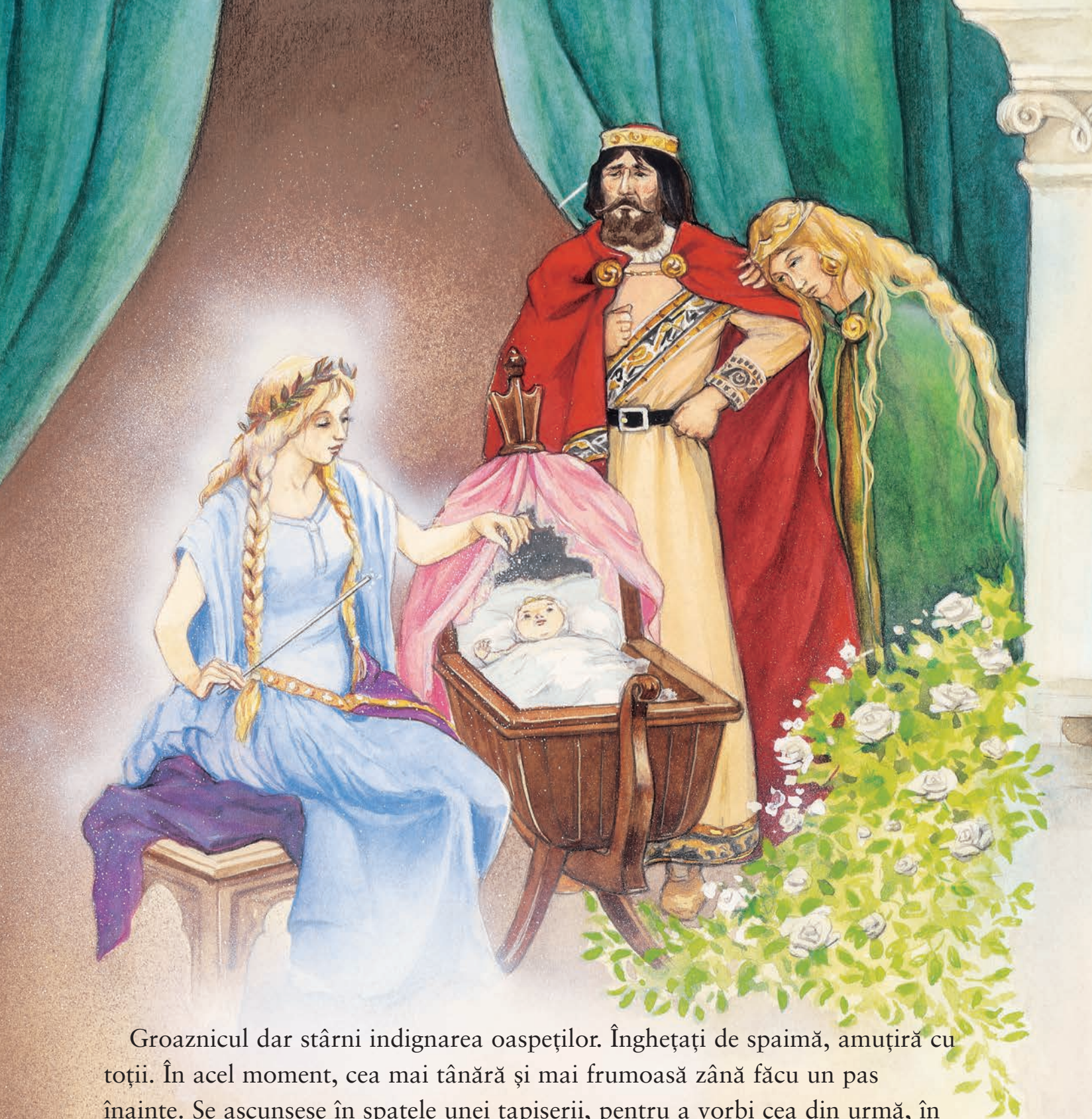
După botez, oaspeții fură poftiți în salonul în care era dat banchetul în cinstea nașelor-zâne. La fiecare dintre locurile unde urmau să se așeze acestea fuseseră aduse splendide farfurii de aur și tacâmuri încrustate cu diamante și rubine. Luară loc cu toții la uriașa masă. După banchet, fiecare zână se duse la leagănul miciei prințese pentru a-i oferi cadoul.

Prima zână îi dăruie frumusețe, a doua îi dăruie eleganță, a treia, inteligență. Următoarele trei îi dăruie arta de a dansa grațios, o voce ca a unei privighetori și talentul de a cânta la toate instrumentele muzicale. Dar dintr-odată, se auzi o voce aspră, făcându-le pe toate să tremure. O siluetă întunecată pătrunse în încăpere.

Era o zână rea și foarte urâtă, pe care regele și regina nu o invitaseră. Nu mai fusese văzută de cincizeci de ani. Crezuseră că murise sau că fusese închisă în turn.

— Hi, hi, hi! chicoti ea. Pe mine nu m-ați invitat. Dar am venit să-i aduc prințesei un dar. Iată-l: într-o zi, se va înțepa în deget cu fusul de la o roată de tors și va muri! Hi, hi, hi!

Groznicul dar stârni indignarea oaspeților. Înghețați de spaimă, amuțiră cu toții. În acel moment, cea mai tânără și mai frumoasă zână făcu un pas înainte. Se ascunsese în spatele unei tapiserii, pentru a vorbi cea din urmă, în caz că prințesa ar fi primit un dar nedorit. Întrucât până atunci nu vorbise, o făcu acum:

— Maiestățile Voastre, nu vă faceți griji. Prințesa *nu* va muri. Nu am puterea de a înlătura vraja bătrânei zâne. Prințesa se va înțepa în deget cu un fus, dar va cădea într-un somn adânc de o sută de ani, până când un chipeș prinț va veni s-o trezească.

Regele se grăbi să dea o
lege prin care, în regat, era
interzisă folosirea fusului și a roții de tors.

După mai mulți ani, așa cum preziseseră zânele, prințesa deveni o tânără cu însușiri dintre cele mai alese, fiind iubită de toți locuitorii regatului.

Într-una din zile, regele și regina fură chemați degrabă în sala de consiliu pentru o treabă urgentă. Lăsată singură, tânăra prințesă prinse să se plimbe prin toate camerele. Deodată, ea descoperi o scară care ducea în donjonul castelului. Urcă treptele și pătrunse apoi într-o încăpere mică și întunecată, în care o femeie bătrână stătea în fața unei roți de tors.

— Ce e asta? o întrebă prințesa pe bătrână.

— E o roată de tors, copila mea! Toarce lâna, îi răspunse bătrâna femeie.

— Pot să încerc și eu?

— Bineînțeles, copila mea, orice fată ar trebui să învețe să toarcă.

Însă de-abia se așează prințesa pe scăunel, că se și înțepă în deget cu fusul. De îndată, fata slobozi un țipăt și leșină. Râzând cu răutate, bătrâna se făcu nevăzută.

În clipa în care prințesa leșină, toate ființele din castel căzură într-un somn adânc: regina și regele adormiră pe tronurile lor, valetii și doamnele de onoare înțepeniră acolo unde se aflau, la fel și gărzile și soldații, care rămaseră stană de piatră lângă spadele și lăncile lor. Lucette, micul cățel al prințesei, și toți caii din grajd adormiră și ei.

O liniște de mormânt se așternu
pretutindeni. Dintr-odată, mii de copaci,
tufișuri și rugi prinseră să crească în jurul
castelului. Vegetația creșcu atât de repede,
că în curând înaltele turnuri nu se mai
vedeau. Nici măcar un șoarece n-ar
fi putut pătrunde prin gardul viu,
des și plin de țepi, pentru a
deranja somnul celor dinăuntru.

În această minunată selecție, vei
întâlni repovestiri ale celor mai
iubite basme clasice, cum ar fi
Frumoasa din pădurea adormită și
Albă-ca-Zăpada și *cei șapte pitici*,
dar și reproduceri ale operelor
bine-cunoscute ale Fraților Grimm
și Hans Christian Andersen.

Bogat ilustrată, cu desene viu colorate
pe fiecare pagină, *Comoara fermecată*
cu povești aduce în atenția micilor
cititori basme cu origini străvechi și
eroi legendari – o carte atemporală,
care presare magie asupra unei noi
generații de iubitori de povești!

ISBN: 978-973-128-979-3

9 789731 289793

www.edituracorint.ro